

[Aksel Larsen.]

ting, vi diskuterer, at han alene af den grund vil anse det for nytteløst at indlade sig i en diskussion med mig. Ja, det er muligvis taktisk særdeles klogt af det ærede medlem hr. Anker Lau, at han ikke vil diskutere disse spørgsmål, som han selv har bragt ind i debatten, at han ikke ønsker at diskutere de påstande, han her har fremsat. Det gør imidlertid ikke det ærede medlems påstande mere rigtige, og det, det ærede medlem sagde, da han første gang havde ordet, bliver ikke usagt, fordi han bagefter trækker følehornene til sig og siger, at det ønsker han minsandten ikke at diskutere.

Tholstrup: Jeg takker for tilsagnet om, at man vil se på spørgsmålet om kartofferne, som anvendes til fabrikation af kartoffelmel og sprit, og om, at man vil have opmærksomheden henvendt på muligheden for at importere sagomel og sprit. Ministeren oplyste, at det ikke er spisekartofler, man bruger til denne fabrikation. Nej, det hedder de måske nok ikke, men selvom sådanne kartofler koger ud og bliver melede, har de dog samme næringsværdi som de andre, og smagen er der heller ikke noget i vejen med, så de kan udmærket godt spises.

Den højtærede minister hævdede, at loven ikke blev brugt til protektionistiske formål. Det er nu ikke den almindelige opfattelse. I fjor, da vi havde denne lov til debat her i tinget, nævnte jeg to tilfælde: importen af rågummi, hvor man beskyttede en dansk fabrik, der lavede et produkt i lighed med rågummi, og importen af refleksglas til katteøjne på cykler. Disse varer kunne der altså ikke gives importbevilling til, og det er en kendt sag, at man, når man som importør ansøger om valuta til denne eller hin vare, bliver modtaget med den stående replik: Er det noget, der ikke kan fremstilles herhjemme? Det er ikke alene mig, men mange andre, der har fået denne replik som svar på spørgsmålet om en vareimport udefra. Findes der så en betragtelig produktion af en sådan vare herhjemme, får man ofte afslag på sin ansøgning. Jeg har indtryk af, at varedirektoratet mere er påvirket af særinteresseforeningen Dansk Arbejde end af de tanker, den højtærede minister giver udtryk for. Det ville glæde mig, om det i fremtiden virkelig blev de

tanker, den højtærede minister giver udtryk for, der kom til at gælde, således at særinteresseforeningen Dansk Arbejdes påvirkning faldt væk, og derfor finder jeg det også betimeligt at få den bestemmelse sat ind i loven, at loven ikke må bruges til protektionistiske formål.

Den højtærede minister sagde, at det var meget godt med højkonjunktur, men den havde den beklagelige virkning, at den bevirkede prisstigninger herhjemme, prisstigninger, som der var overvejelser i gang om at imødegå, men så er der da netop en anledning til at frigøre handelen, når en sådan frigørelse ifølge den højtærede ministers eget tilsagn netop bevirker billigere og lavere priser. Var det ikke 2 øre, margarinen faldt, og var det ikke 40 øre, rosinerne faldt? Sådant kunne man nævne en lang række varer, der bliver billigere, når den fri konkurrence er tilstede. Det kan, som jeg nævnte i min indledning, direkte aflæses af de to tal — de 78 pct., som man officielt har liberaliseret til, og de 70 pct., som det virker med — det virker altså sådan, at de liberaliserede varer bliver billigere. Det vil sige, at hvis man virkelig herhjemme vil imødegå de prisstigninger, der følger højkonjunkturerne, har man ikke noget bedre middel end netop at frigive hele udenrigshandelen, og det er nu påvist, at der ikke er nogen risiko forbundet dermed med hensyn til kronens stabilitet; der er tværtimod røster fremme om, at den kan gå i vejret. Der er altså i dag ingen risiko for, at kronen skulle falde ved en frigivelse, men der er en stor chance for lavere priser, for, at man kan standse prisskruen, og har man så ikke nået et ganske glimrende resultat?

Jeg vil håbe, at det udvalg, der nu bliver nedsat, vil prøve at se tingene i et lidt videre perspektiv, end det hidtil har været tilfældet.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg tror, man skal være forsigtig med at tro, at hele inflationen kan bekæmpes gennem en yderligere liberalisering. Forholdet er det, at der også kan komme stærke prisstigninger til os udefra, og det er vel det problem, vi slås mest med i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Weikop stillede mig et par spørgsmål. Han spurgte, hvorfor